

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
4. maj 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-239/17	Teglgaard og Fløjstrupgård (sag forelagt af Østre Landsret) Sagen vedrører: 1. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i et kalenderår, og der derfor skal ske nedsættelse af landbrugerens direkte betalinger, jf. artikel 6, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1782/2003 sammenholdt med artikel 66, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 796/2004, skal støttenedsættelsen da beregnes på baggrund af landbrugerens direkte betalinger a. i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse finder sted, eller b. i det (senere) kalenderår, hvor den manglende overholdelse fastslås/konstateres? 2. Er resultatet det samme i henhold til de efterfølgende regler i artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning nr. 73/2009 sammenholdt med artikel 70, stk. 4 og stk. 8, litra a), i Kommissionens forordning nr. 1122/2009? 3. I en situation, hvor en landbruger ikke overholder de lovbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i 2007 og 2008, men den manglende overholdelse først fastslås/konstateres i 2011, er det da Rådetsforordning nr. 1782/2003 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 796/2004, der finder anvendelse ved	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Kammeradvokaten	GA	17.05.18

	fastsættelsen af støttenedsættelsen, eller er det Rådets forordning nr. 73/2009 sammenholdt med Kommissionens forordning nr. 1122/2009, der finder anvendelse?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-82/16	<p>K. e.a. (uddrag af spørgsmål)</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal EU-retten, navnlig artikel 20 TEUF og artikel 5 og 11 i direktiv 2008/115/EF, sammenholdt med chartrets artikel 7 og 24, fortolkes således, at den under visse omstændigheder er til hinder for en national praksis, hvorefter en ansøgning om opholdstilladelse som familiesammenført – indgivet af en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger i den medlemsstat, hvor denne unionsborger bor og har statsborgerskab, og som ikke har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed og etablering (herefter »den statiske unionsborger«) – ikke bliver behandlet, særskilt eller i forbindelse med en afgørelse om udsendelse, af den grund alene, at den pågældende tredjelandstatsborger, der er familiemedlem, er omfattet af et forbud mod indrejse i Europa? a) Har det ved bedømmelsen af sådanne omstændigheder betydning, at der mellem tredjelandstatsborgeren, der er familiemedlem, og den statiske unionsborger består et afhængighedsforhold, der er mere vidtgående end et rent familiemæssigt bånd? I bekræftende fald, hvilke faktorer skal tages i betragtning ved bedømmelsen af, om der består et sådant afhængighedsforhold? Kan der herved henvises til retspraksis vedrørende retten til respekt for familielivet i EMRK's artikel 8 og chartrets artikel 7? b) Hvad særligt angår mindreårige børn, kræver artikel 20 TEUF mere end et biologisk bånd mellem den tredjelandstatsborger, der er forælder, og det barn, der er unionsborger? Har det herved betydning, at personerne bor sammen, eller er det tilstrækkeligt med følelsesmæssige og økonomiske bånd, såsom en besøgs- eller samværsordning og betaling af underhold? Kan der herved henvises til Domstolens dom af 10. juli 2014 i sag C-244/13, Ogierakhi, præmis 38 og 39, af 16. juli 2012, Singh. m.fl., sag 218/14, præmis 54, og af 6. december 2012, O og S, forenede sager C-356/11 og C-357/11, præmis 56? Se i denne forbindelse også den verserende præjudicielle forelæggelse C-133/15. c) Har [...]</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	07.05.18
C-33/17	<p>Čepelnik</p> <p>Sagen vedrører: I. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdsta-</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	08.05.18

	<p>gere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejeløn, hvis betalingsstopet og sikkerheden alene tjener til sikring af en eventuel bøde, som først idømmes inden for rammerne af en særskilt procedure mod en tjenesteyder med hjemsted i en anden medlemsstat? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>a. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejeløn, hvis tjenesteyderen med hjemsted i en anden medlemsstat, som skal pålægges en bøde, i sagen om pålæggelse af sikkerhedsstillelsen ikke har adgang til retsmidler mod pålæggelsen af sikkerhedsstillelsen, og den indenlandske ordregivers klage over denne afgørelse ikke har opsættende virkning.</p> <p>b. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejeløn alene af den grund, at tjenesteyderen har hjemsted i en anden EU-medlemsstat.</p> <p>c. Skal artikel 56 TEUF og direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat pålægger den indenlandske ordregiver et betalingsstop og betaling af en sikkerhed svarende til den udestående værkslejeløn, selv om denne endnu ikke er forfalden, og den endelige værkslejeløns størrelse på grund af modkrav og tilbageholdelsesrettigheder endnu ikke er fastlagt.</p>			
C-304/17	<p>Löber</p> <p>Sagen vedrører: Hvilken domstol har i henhold til artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr.</p>	Finanstilsynet	GA	08.05.18

	<p>44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt som følge af prospektansvar, når</p> <ul style="list-style-type: none"> – investoren traf den investeringsbeslutning, der var forårsaget af det fejlagtige prospekt, på sin bopæl – og på grundlag af denne beslutning overførte købsprisen for det værdipapir, som vedkommende havde erhvervet på det sekundære marked, fra sin konto i en østrigsk bank til en afregningskonto i en anden østrigsk bank, hvorfra købsprisen derefter blev overført til sagsøgte på grundlag af ordre fra sagsøgeren <p>(a) Den ret, inden for hvis jurisdiktion investoren har sin bopæl,</p> <p>(b) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, som sagsøgeren har en bankkonto i, hvorfra vedkommende har overført det investerede beløb til afregningskontoen, befinder sig,</p> <p>(c) den ret, inden for hvis jurisdiktion hjemstedet for/den kontoførende filial i den bank, afregningskontoen føres i, befinder sig,</p> <p>(d) den af ovennævnte retter, som sagsøgeren vælger at anlægge sag for, eller</p> <p>(e) slet ingen af ovennævnte retter?</p>			
T-283/15	<p>Esso Raffinage v ECHA</p> <p>Påstande: Søgsmålet antages til realitetsbehandling. Afgørelsen af 1. april 2015, truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (herefter »ECHA«) i medfør af forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (herefter »REACH-forordningen«) om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1), i form af en skrivelse med overskriften »Statement of Non-Compliance following a Dossier Evaluation Decision under Regulation (EC) No 1907/2006« (erklæring om manglende overholdelse på baggrund af en afgørelse om dossiervurdering i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006, herefter »SONC «) og dens bilag (referencenummer CCH-C-0000005770-74-01/F), annulleres. Sagen hjemvises til ECHA's administrerende direktør og det præciseres, at enhver ny afgørelse truffet af ECHA skal tage hensyn til de begrundelser for annullation, der er anført i Rettens dom, samt alle relevante og ajourførte oplysninger. ECHA tilpligtes at betale de omkostninger, som sagsøgeren har afholdt i for-</p>	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	08.05.18

	bindelse med denne sag. Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.			
C-124/17	<p>Vossloh Laeis</p> <p>Sagen vedrører: a. Er en bestemmelse i en medlemsstat, der opstiller som betingelse for, at en økonomisk aktør kan vise sin pålidelighed, at denne har gjort indgående rede for forholdene og omstændighederne i forbindelse med eventuelle skader som følge af overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen gennem et aktivt samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndighederne, men også med den ordregivende myndighed, forenelig med bestemmelserne i artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, sammenholdt med artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU?</p> <p>b. I tilfælde af, at spørgsmål 1.a) besvares benægtende: Skal artikel 57, stk. 6, andet afsnit, i direktiv 2014/24/EU i sammenhængen da fortolkes således, at den pågældende økonomiske aktør for at vise sin pålidelighed i det mindste er forpligtet til at opklare sagen over for den ordregivende myndighed i et sådant omfang, at denne kan bedømme, om de trufne konkrete foranstaltninger til at vise aktørens pålidelighed (tekniske, organisatoriske og personalemæssige foranstaltninger samt skadeskompensation) er egnede og tilstrækkelige?</p> <p>c. For de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU regulerede fakultative udelukkelsesgrunde udgør den maksimale udelukkelsesperiode i henhold til artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24/EU tre år fra datoen for den relevante hændelse. Skal den relevante hændelse forstås allerede som realiseringen af de i artikel 57, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU anførte udelukkelsesgrunde, eller er det afgørende det tidspunkt, hvor den ordregivende myndighed har sikkert og holdbart kendskab til, at udelukkelsesgrunden foreligger?</p> <p>d. Er det dermed i tilfælde af en realisering af udelukkelsesgrunden i artikel 5[7], stk. 4, litra d), i direktiv 2014/24/EU i form af en økonomisk aktørs deltagelse i et kartel ophøret af karteldeltagelsen eller myndighedens opnåelse af sikkert og holdbart kendskab til karteldeltagelsen, der er den relevante hændelse som omhandlet i artikel 5[7], stk. 7, i direktiv 2014/24/EU?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	16.05.18
C-242/17	<p>LEGO</p> <p>Sagen vedrører: a) Er EU-retten, og i særdeleshed artikel 18, stk. 7, i direktiv 2009/28/EF sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2011/438 af 19. juli 2011, til hinder for en national lovgivning, såsom ministerielt dekret af 23. januar 2012, og især dekretets artikel 8 og 12, som pålægger andre og mere vidtgående specifikke byrder end dem, der påhviler aktører, som har tilsluttet sig en frivillig ordning, der har været genstand for en afgørelse, som Kommissionen har</p>	Energistyrelsen	GA	16.05.18

	<p>vedtaget i henhold til direktivets artikel 18, stk. 4²</p> <p>b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal de økonomiske aktører, der indgår i produktets forsyningskæde – selv om der er tale om aktører, der alene handler som trader, dvs. som mellemmand uden fysisk rådighed over produktet – da betragtes som omfattet af de i spørgsmål a) omhandlede EU-retlige bestemmelser?</p>			
C-147/16	<p>Karel de Grote – Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er en national ret, ved hvilken der er anlagt sag mod en forbruger med påstand om opfyldelsen af en kontrakt, og denne ret efter de nationale retsplejeregler alene er beføjet til ex officio at efterprøve, om påstanden er i strid med de nationale regler om den offentlige orden, beføjet til på tilsvarende måde, også i udeblivelsessager, ex officio at efterprøve og fastslå, om den pågældende kontrakt er omfattet af [Rådets] direktiv [93/13/EF af 5. april 1993] om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, således som dette direktiv er gennemført i belgisk ret? 2. Skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for en erhvervsdrivende i EU-retlig forstand for så vidt angår aftalen om udbuddet af denne undervisning mod betaling af et studiegebyr, der eventuelt forhøjes med beløb til tilbagebetaling af omkostninger, som undervisningsinstitutionen har afholdt? 3. Er en aftale mellem en forbruger og en fri subsidieret undervisningsinstitution angående denne institutions udbud af subsidieret undervisning omfattet af direktiv 93/13 [...], og skal en fri undervisningsinstitution, der udbyder subsidieret undervisning til en forbruger, anses for erhvervsdrivende i direktivets forstand med hensyn til aftalen om udbuddet af denne undervisning?</p>	Justitsministeriet	Dom	17.05.18
C-325/16	<p>Industrias Químicas del Vallés</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er datoen for den i direktiv 2010/28/EU fastsatte frist med udtrykket »senest den 31. december 2010« i artikel 3, stk. 1, eller »[i]nden da« i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, ligeledes med henvisning til den 31. december 2010 i forbindelse med den frist på seks måneder, som der henvises til i ottende betragtning til direktiv 2010/28/EU, en endelig frist som følge af det formål, der kan udledes af Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991, hvorefter medlemsstaterne ikke kan udvide fristen, således at beregningen heraf udelukkende kan ske i henhold til dette direktiv? 2) Såfremt det måtte fastslås, at fristen kan forlænges, skal afgørelsen herom da træffes uanset de nærmere procedureregler vedrørende anmodning om og vedtagelse af forlængelsen, eller, eftersom dette henhører under medlemsstaternes kompetence, skal den træffes i overensstemmelse med den nationale lovgivning, idet de i</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	17.05.18

	direktivets artikel 3, stk. 1, fastsatte procedureregler er rettet mod medlemsstaterne?			
C-585/16	<p>Alheto</p> <p>Grundet antallet af forelagte spørgsmål i sagen, er nedenstående kun et uddrag. Sagen vedrører: 1. Følger det af artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95, sammenholdt med artikel 10, stk. 2, i direktiv 2013/32 og artikel 78, stk. 2, litra a), TEUF, at: A) den tillader, at ansøgningen om international beskyttelse indgivet af en statsløs af palæstinensisk oprindelse, som er registreret som flygtning af De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), og som før indgivelsen af ansøgningen var bosat i dennes aktivitetsområde (Gazastriben), behandles som en ansøgning i henhold til artikel 1, afsnit A, i Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling af 1951 i stedet for som en ansøgning om international beskyttelse i henhold til denne konventions artikel 1, afsnit D, andet punktum, under forudsætning af, at ansvaret for at behandle ansøgningen er overtaget af andre end familiære eller humanitære grunde, og behandlingen af ansøgningen er reguleret ved direktiv 2011/95? B) den tillader, at en sådan ansøgning ikke kontrolleres med hensyn til betingelserne i artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95, og Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af denne bestemmelse dermed ikke finder anvendelse? 2. Skal artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95 sammenholdt med samme direktivs artikel 5 fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som den i hovedsagen omhandlede i artikel 12, stk. 1, nr. 4, i Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (asyl- og flygtningelov, herefter »ZUB«), som i den gældende affattelse ikke indeholder nogen udtrykkelig bestemmelse om ipso facto-beskyttelse for palæstinensiske flygtninge og ikke indeholder den betingelse, at beskyttelsen af en eller anden grund er bortfaldet, samt således, at artikel 12, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/95 er tilstrækkelig præcis og ubetinget og derfor har direkte virkning, således at den også finder anvendelse, uden at den person, som søger international beskyttelse udtrykkeligt har påberåbt sig den, hvis ansøgningen som sådan skal behandles i henhold til flygtningekonventionens artikel 1, afsnit D, andet punktum?</p> <p>[...]</p>	Udenrigsministeriet	GA	17.05.18
C-642/16	<p>Junek Europ-Vertrieb</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 fortolkes således, at indehaveren af varemærket kan modsætte sig den fortsatte markedsføring af et medicinalprodukt, som er indført fra en anden medlemsstat, i produktets indre og ydre originalemballage, som af importøren er forsynet med en yderligere, udvendig mærkat, medmindre – det godtgøres, at varemærkeindehaverens</p>	Lægemiddelstyrelsen Patent- og Varemærke- styrelsen	Dom	17.05.18

	<p>brug af varemærkeretten til at modsætte sig markedsføring af de ometiketterede produkter under varemærket bidrager til en kunstig opdeling af markederne mellem medlemsstaterne – det påvises, at ometiketteringen ikke kan berøre produktets originale tilstand – det klart angives på emballagen, hvem der har foretaget ometiketteringen af produktet, og producentens navn klart angives – præsentationsmåden for produktet, som har været genstand for ometiketteringen, ikke er af en sådan karakter, at den kan være skadelig for varemærkets eller varemærkeindehaverens omdømme; etiketten må således ikke være defekt, af ringe kvalitet eller fremtræde ufærdig, og – importøren, forud for, at produktet, som har været genstand for ometikettering, udbydes til salg, underretter varemærkeindehaveren herom og efter dennes anmodning leverer en prøve af produktet.</p>			
T-429/13	<p>Bayer CropScience mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Sagen antages til realitetsbehandling. Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/2013 af 24. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstofferne clothianidin, thiamethoxam og imidacloprid og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder disse aktivstoffer (EUT L 139 af 25.5.2013, s. 12) annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen</p>	Dom	17.05.18
T-451/13	<p>Syngenta Crop Protection m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 485/13 annulleres i det hele, eller subsidiært annulleres den anfægtede forordning for så vidt som den indfører restriktioner for thiamethoxam (»TMX«), såsæd behandlet med TMX og varer indeholdende TMX. Den Europæiske Union, repræsenteret ved Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale ethvert tab, som sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af dens retlige forpligtelser, inklusiv renter.</p> <p>Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	17.05.18
T-584/13	<p>BASF Agro m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 781/2013 af 14. august 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet fipronil og om forbud mod anvendelse og salg af frø, som er behandlet med plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette aktivstof (EUT L 219, s. 22), annulleres. Subsidiært og alene for det tilfælde, at der ikke gives medhold i ovenstående, annulleres den anfægtede forordning,</p>	<p>Miljø- og Fødevareministeriet</p>	Dom	17.05.18

	<p>i det omfang den trækker tilladelsen til anvendelse og salg af solsikkekerner, der er behandlet med fipronil, tilbage.</p> <p>Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgenes omkostninger i forbindelse med denne sag.</p>			
--	---	--	--	--